

kommission, men også tak til Konservative for åbningen for, at vi kan diskutere i Retsudvalget, om der er nogle områder, som vi har behov for at få belyst nærmere, og hvordan vi så kan få gjort det.

Kl. 12.35

Så vidt jeg forstod Venstres socialordfører, vil le Venstres retsordfører og medlemmer af Retsudvalget nok også være indstillet på, at man kunne være med til at drøfte det. Det må vi så tage op med Venstres medlemmer af Retsudvalget. Jeg håber i hvert fald, at det kan lykkes dér at få en god debat. Der er bestemt brug for det.

Jeg er enig i det, der er sagt under debatten, om, at vi ikke skal lave lovgivning på basis af enkeltstager, men de fleste af os får jo masser af henvendelser, der viser, at der er problemer. Så sent som i går blev jeg ringet op af en kvinde, som har fået et problem med sin tand og har fået at vide af tandlægen, at det kommer til at koste over 7.000 kr. Hun er på førtidspension og har ikke råd til selv at betale, så hun ringede til kommunen og nåede nummer, jeg tror 20 sagsbehandler eller sådan noget i løbet af 2 år, som meget hurtigt over telefonen sagde, at det kunne hun ikke få hjælp til, uden at hun så fik nogen vejledning om, hvad hun ellers kunne gøre, uden hun fik nogen klagevejledning eller noget som helst. Og den slags er der masser af eksempler på.

Spørgsmålet er så: Hvem har ansvaret for, at retssikkerheden er i orden på det her område? Ja, vi er ikke engang klar over, hvilken minister det er. Jeg ville jo umiddelbart sige, at den øverste ansvarlige minister for retssikkerhed var justitsministeren, men jeg kan forstå, at regeringen her siger, det er socialministeren.

På et af de områder, vi har taget op i beslutningsforslaget, nemlig gæld, er der jo kommet en ny lov, som bl.a. skulle sikre kontanthjælpsmodtagere, at der ikke blev foretaget lønindeholdelse. Alligevel er der masser af kontanthjælpsmodtagere, der stadig væk bliver udsat for lønindeholdelse. Jeg har prøvet ved hjælp af § 20-spørgsmål at få afklaret, hvilken minister der er ansvarlig for, at det ophører, og de henviser til hinanden.

Skatteministeren siger: Det er ikke mit bord, det er socialministeren eller beskæftigelsesministeren. De andre ministre siger: Jamen det er skatteministeren. Hvem har så ansvaret for retssikkerheden for de borgere? Det er jo nogle af de ting, som det kunne være rart at få belyst, hvad enten det så bliver via en kommission eller vi

starter med at lave nogle forskellige måder at undersøge det på i Retsudvalget.

Jeg synes nemlig, det er en forkert vej at gå, hvis det kommer til at gå sådan, som vi ser udviklingen i øjeblikket: at de borgere, der er så heldige at være i kontakt med en patientforening, socialforening eller andre brugerforeninger, kan få hjælp fra deres bisiddere, socialrådgivere, jurister osv. og dermed måske få en bedre retssikkerhed, mens nogle af dem, der er aller mest ressourcetsvage, måske slet ikke får den hjælp og dermed den retssikkerhed, de har behov for.

Jeg er fuldstændig enig i det, hr. Kim Christensen sagde, om, at vi ikke skal skyde på de enkelte ansatte. Jeg er også enig i det, hr. Tom Behnke sagde om, at onde kommuner ikke bliver gode kommuner af, at vi nedsætter en kommission. Jeg tror ikke, der som sådan er onde og gode kommuner eller onde og gode ansatte. Jeg tror, det handler meget om, hvordan vilkårene er, og derfor kræver det, at vi laver en god lovgivning og selvfølgelig også sørger for, at der så er penge til at følge den op.

Det, der er sket igennem de seneste år, er jo, at når vi bliver opmærksomme på et eller andet retssikkerhedsproblem på det her område, kommer der mere og mere detailstyring, på trods af at alle partier, når vi diskuterer kommunalt selvstyre, siger, at de er imod detailstyring; at vi skal lave rammestyring; at kommunerne selv skal styre det. Men når vi oplever et problem, jamen så kommer der detailstyring, og måske er det ikke den bedste måde at løse retssikkerhedsproblemerne på. Måske er det noget andet, der skal til, og jeg synes, det kunne være rart at få nogle af dem, der arbejder med området, til at se nærmere på det og indhente erfaringer fra andre lande.

Spørgsmålet om en bod, hver gang kommunen overtræder lovgivningen, er f.eks. noget, man kender i nogle lande. Det vil jo ligge i tråd med regeringens normale opfattelse af noget for noget, altså at man skal bruge pisk og økonomiske incitamentter osv. Men her afviser man altså overhovedet at se på det. Jeg synes, det kunne være rart at få belyst fordele og ulemper, ikke fordi vi nødvendigvis skal indføre det, men for at kunne se på den overvejelse.

Tilsvarende synes jeg, det er væsentligt at se på, hvad det er, der gør, at vi inden for strafferettens område giver borgeren så god en retsstilling. Det synes jeg er rigtig godt vi gør: at man får bevilliget en advokat, at det er myndigheder-